

Han tände lyktor i den mörka dimman

Pris vare Gud!

1. Han tän-de lyk-tor i den mör-ka dim-man, Der han på him-lens stjer-ne - ga - ta for,
2. Han vat-ten göt från him-lens hö - ga sa - lar, Och hva-lar lek - te ut - i böl - jan blå,
3. Och vid en fläkt från him-lens an - de - län - der På sö-derns kul - lar ce - drar sprun-go opp,
4. Han gjor-de men - sko - barn med si - na hän - der Af jor-dens stoft i lif - vets mor - gon - stund,

Och på hans all - magts - ord i mor - gon - tim - man Steg so - len fram på fäs - tets hö - ga kor;
Och bäs - kar sor - la - de i grö - na da - lar E - mel - lan blom - ster - hölj - da stränd - er då;
Och hjor - dar be - ta - de på grö - na strän - der, Och tra - star dril - la - de i fu - rans topp;
Och bar - nets en - gel log på skö - na strän - der Vid lif - vets vår - fläkt ut - i E - dens lund;

Och sän - gen ljud i tu - sen stäm - mors ljud: Pris va - re Gud, pris va - re

12 Gud! Och sän - gen ljud i tu - sen stäm - mors ljud: Pris va - re Gud, pris va - re Gud!

Text: Emil Gustafson (1862–1900)

Musik: Svensk folkmelodi, 1889, arr.

Källa: Jubelklängen, 1896 (nr. 221)